

Rozsudek

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **hkfree.org z. s.**, IČ: 26659573, se sídlem Akademika Heyrovského 1178/6, Hradec Králové, PSČ 500 03,

zastoupeného na základě plné moci korporací UNTAX, s.r.o., se sídlem U Továren 256/14, 102 00 Praha 10, jednající Ing. Davidem Hubalem, jednatelem korporace,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, IČ: 72080043, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, PSČ 602 00

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. dubna 2020, č. j. 13817/20/5300-22441-712084, takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z průběhu daňového a následně i soudního řízení je zřejmé, že žalobce i žalovaný si vytvořili na základě shodných skutkových zjištění svoje právní hodnocení, svůj právní rámec a každá ze stran je neochvějně přesvědčena o jeho zákonnosti a správnosti.

Krajský soud velice důsledně posuzoval důkazy, které žalovaný po zrušení jeho rozhodnutí zdejším soudem doplnil, a hodnotil je z pohledu námitek žalobce vyslovených v podané žalobě. Zaměřil přitom především pozornost na posouzení, zda postup žalovaného byl v souladu se zásadou materiální pravdy, tak jak vyžaduje ust. § 8 odst. 3 daňového řádu. Hodnocením jednotlivých důkazů doplněných správcem daně a potažmo žalovaným v nově otevřeném odvolacím řízení, svědeckých výpovědí nevyjímaje, se krajský soud přiklonil k názoru žalovaného, že žalobce neposkytuje služby jako protihodnotu členského příspěvku pro vlastní členy spolku ve smyslu ust. § 61 písm. a) zákona o DPH. Lze sice připustit, že v počátcích existence žalobce by bylo možno v jeho působení spolkovou činnost spatřovat, nicméně v době, kdy takovou činnost hodnotil správce daně, tedy k datu 1. 1. 2013, již žalobce vykazoval znaky ekonomické činnosti specifikované ustanovením § 5 odst. 2 zákona o DPH, tedy poskytoval služby za úplatu – internetové připojení, což představuje ve smyslu ust. § 2 odst. 1 uvedené právní úpravy předmět daně, tedy zdanitelné plnění.

Vzhledem k tomu, že obrat žalobce přesáhl 1 mil. Kč, stal se tak plátcem daně ve smyslu ust. § 6 zákona o DPH. Správce daně tedy postupoval v souladu s příslušnou právní úpravou, když žalobce, jako plátce DPH, z moci úřední zaregistroval.

Krajský soud tak má na základě výsledků daňového a potažmo důkazního řízení za to, že žalobce neprokázal svá tvrzení o tom, že se v případě členských příspěvků jedná o osvobozená plnění a naopak žalovaný svoje zjištění, že se žalobce chová jako běžný komerční poskytovatel internetového připojení, tedy jako komerční subjekt, řádně podložil zjištěnými důkazními prostředky. Jeho závěr, že žalobce vykonává ekonomickou činnost, neboť soustavně poskytuje služby internetového připojení za úplatu, tak lze považovat za zákonný.

Hradec Králové dne 25. května 2022